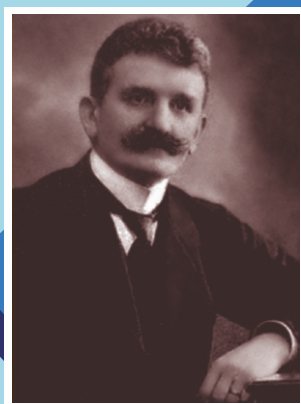

Адвокати у Західно-українській Народній Республіці

Адвокати були авторами низки законопроектів ЗУНР. Так, автором Конституції ЗУНР, яка визнана найдемократичнішою та найпрогресивнішою того часу, був академік, професор Львівського та Українського Вільного в Празі університетів Станіслав Дністрянський. Адвокати були авторами «Тимчасового закону про адміністрацію ЗУНР», прийнятого 16 листопада 1918 р. УНРадою, а також авторами військової, адміністративної, грошової, судової та інших реформ ЗУНР.

Варто наголосити на об'єднуючій ролі адвокатів з обох берегів Дніпра і їхню активну участь у проведенні підготовчих переговорів та проголошенні незалежної української держави. Так, адвокат зі Станиславова (тепер – Івано-Франківськ) Лев Бачинський очолив делегацію ЗУНР на урочистому проголошенні об'єднання УНР і ЗУНР на Софійському майдані у м. Києві 22 січня 1919 року, відомому як Акт Злуки.

Українські адвокати з Галичини брали активну участь в дипломатичних місіях Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки, були представлені в офіцерському складі збройних сил ЗУНР – Галицької Армії, очолили політичні структури української еміграції 1919–1923 рр.

03.06.1863
29.08.1940

**Євген
ПЕТРУШЕВИЧ**

президент Української Національної Ради –
парламенту ЗУНР диктатор Західної Облaсті
Української Народної Республіки

18.11.1859
12.11.1941

**Кость
ЛЕВИЦЬКИЙ**

президент Ради Державних Секретарів
(прем'єр-міністр першого уряду ЗУНР)
державний секретар (міністр) фінансів

13.03.1884
19.10.1965

**Степан
ВИТВИЦЬКИЙ**

секретар президії Ради Державних Секретарів
(уряду ЗУНР), уповноважений закордонних справ
(міністр) еміграційного уряду ЗУНР

06.05.1864
19.10.1941

**Кирило
ТРИЛОВСЬКИЙ**

депутат Української Національної Ради
голова Селянсько-радикальної партії

29.08.1875
13.12.1950

**Лонгин
ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ**

державний секретар (міністр)
внутрішніх справ ЗУНР

18.03.1873
12.01.1938

**Сидір
ГОЛУБОВИЧ**

президент Ради Державних Секретарів
(прем'єр-міністр другого уряду ЗУНР)
державний секретар (міністр) фінансів

Народився у м. Буськ (нині районний центр Львівської області) повіту Кам'янка Струмилова в родині священика. Навчався у Львівській академічній гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Адвокатське стажування проходив у канцелярії Степана Федака. Адвокат у Львові, Сокалі та Сколе. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1907–1918) та галицького Краєвого Союму (1908–1914). Член Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Голова української Конституції у Львові (18–19.10.1918). Очолював Львівську делегацію і вихав до австрійської столиці, де домагався від уряду офіційної передачі влади в Східній Галичині українцям. На початку січня 1919 р. обраний головою (президентом) Президії та Виділу УНРади. Мав репрезентативні функції глави держави. Член Директорії УНР. Диктатор Західної Облaсті УНР. У липні 1919 р. перейшов до Кам'янка на Поділлі. З грудня 1919 р. – на еміграції у Відні. У 1920 р. виїжджав до Парижа і Лондона, щоб допомогти визнання ЗУНР Мирною конференцією. У серпні 1920 р. сформував уряд – Колегію Уповноважених Диктатора. Після рішення Ради Послів країн Антанти про включення Східної Галичини до складу Польщі (14.03.1923) розпустив свій уряд і виїхав до Берліна, де утворив Політичний центр Західної України (1925). У 1930-х рр. перебував поза організованим українським рухом в еміграції. Коли нацистська Німеччина захопила Польщу, написав меморандум до німецького уряду про самостійницькі прагнення українців. Помер у м. Гермсдорф біля Берліна. Похований у Берліні на кладовищі катедри Св. Євдгії. Перепохований у Львові на Личаківському цвинтарі.

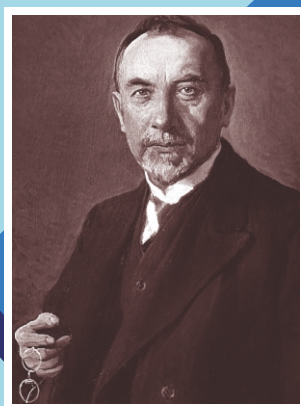
Народився у м. Тисмениця (нині Івано-Франківська область) у родині священика. Навчався у Станиславській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському та Віденському університетах. Доктор права. Адвокат у Львові (1890–1939). Співзасновник і споживач кооперативу «Дністер» (1891). Співзасновник і голова Ради Крайового союзу ревізійного (1903). Директор Краєвого союзу кредитового у Львові, Земельного банку гіпотечного (1910). Діяч і очільник Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1907–1918) та галицького Краєвого Союму (1908–1914). Голова Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Депутат Української Національної Ради, голова її Львівської делегації. Прем'єр першого уряду ЗУНР – Ради Державних Секретарів і керуючий державним секретаріатом фінансів (листопад–грудень 1918). Уповноважений для закордонних справ Колегію Уповноважених (січень 1921–квітень 1923). Голова дипломатичних місій ЗУНР на міжнародних конференціях у Ризі (1920), Женеві (1921) та Генуї (1922). Член Головної Ради Західно-Українського Товариства Ліги Націй (1922–1923). Після ліквідації еміграційного уряду повернувся до Львова (1924), де продовжив адвокатську практику та громадську діяльність. Голова Ради Сеньйорів Української Держави, проголошеної у Львові 30 червня 1941 р. Головний поділ утворення ЗУНР описав у спогадах «Великий зрив» (До історії української державності від березня до листопада 1918 р. на підставі спогадів та документів) (Львів, 1931). Помер у Львові, похований на Янівському цвинтарі.

Народився у с. Угорники Товмачького повіту (нині Коломийського району Івано-Франківської області) у родині директора народної школи. Навчався у Станиславській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському та Віденському університетах. Очолював українське студентське товариство «Січ» у Відні. Доктор права. Стажувався в адвокатській канцелярії Ярослав Олесницького в Дрогобичі (1912–1914). Доброволець Легіону Українських Січових Стрілців (1914–1915). Діяч Української національно-демократичної партії. Повітовий комісар ЗУНР у Львові (1–22.11.1918). Депутат Української Національної Ради ЗУНР. Секретар президії Ради Державних Секретарів. Учасник урочистого проголошення Акта злуки УНР і ЗУНР у Києві (22.01.1919), член делегації ЗУНР на Трудовому конгресі України. Керівник Державного секретаріату закордонних справ ЗУНР (весна 1919). Голова української делегації на переговорах із місіями держав Антанти на чолі з генералом Юзефом Бертелемі (липень 1919) у Люсем-бурзі (травень 1919). Учасник урочистого проголошення Акта злуки УНР і ЗУНР у Києві (22.01.1919), член делегації ЗУНР на Трудовому конгресі України. Учасник нарад комісії Трудового конгресу в м. Вініція (липень–березень 1919). Заступник голови Окружної Національної Ради в Коломиї. У травні 1919 р. емігрував до Відня, де представляв Селянсько-радикальну партію у Всеукраїнській Національній Раді (1921). Повернувся до Галичини в 1927 р. Балотувався до Союму Другої Речі Посполитої від Української соціалістично-радикальної партії (1928). Помер у м. Гвіздець, похований у Коломиї.

Народився у с. Богутин Золочівського повіту в родині священика. Навчався у Брідській та Коломийській гімназіях. Юридичну освіту здобув у Львівському та Віденському університетах. Доктор права. Очолював українське студентське товариство «Академічне братство» у Відні, зокрема в австрійському посольстві в Стокгольмі (1908). Як адвокат стажувався у Львові. Але згодом зайнявся редакторською та публіцистичною діяльністю. Редактор часописів «Діло», «Свобода», «Українське Слово». Діяч Української національно-демократичної партії, член її Народного комітету (1913–1919). Депутат австрійської Державної Ради (1911–1918), галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Член Боевої Управи Українських Січових Стрілців, голова організаційного відділу. Депутат Української Національної Ради ЗУНР. Співзасновник Селянсько-радикальної партії, яка діяла на Гуцульщині та Покутті. Учасник урочистого проголошення Акта злуки УНР і ЗУНР у Києві (22.01.1919), член делегації ЗУНР на Трудовому конгресі України. Учасник нарад комісії Трудового конгресу в м. Вініція (липень–березень 1919). Заступник голови Окружної Національної Ради в Коломиї. У травні 1919 р. емігрував до Відня, де представляв Селянсько-радикальну партію у Всеукраїнській Національній Раді (1921). Повернувся до Галичини в 1927 р. Балотувався до Союму Другої Речі Посполитої від Української соціалістично-радикальної партії (1928). Помер у м. Гвіздець, похований у Коломиї.

Народився у м. Камінка Струмилова (нині м. Кам'янка-Бузька Львівської області) в родині священика. Навчався у Львівській академічній гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Адвокатське стажування відбув у канцелярії Станіслава Чикалюка в Тернополі. Адвокат у Тернополі, Львові та в містечку Залізіці (нині Тернопільської області). Редактор часопису «Подільський Голос» (Тернопіль) (1904, 1906–1907). Голова філії товариства «Просвіта» (1904–1914) і осередку товариства «Сокіл» у Тернополі. Член дирекції Краєвого союзу кредитового у Львові. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1911–1918), галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Депутат Союзу визволення України до Туреччини та Швеції. Депутат Української Національної Ради (1915–1916). Член Боевої Управи Українських Січових Стрілців, голова організаційного відділу. Депутат Української Національної Ради ЗУНР. Співзасновник Селянсько-радикальної партії, яка діяла на Гуцульщині та Покутті. Учасник урочистого проголошення Акта злуки УНР і ЗУНР у Києві (22.01.1919), член делегації ЗУНР на Трудовому конгресі України. Голова місії ЗУНР у США (1920–1921), після закінчення своїх повноважень залишився в еміграції. Редагував діаспорні часописи «Український Вісник», «Шлях» та «Америка». Автор мемуарів «Від легенд до правди. Спомини про події в Україні зв'язані з Першим Листопадом 1918 р.» (Нью-Йорк: Філадельфія, 1960). Помер у Філадельфії, похований на цвинтарі Факс-Чейз.

Народився у с. Товстенке Густинського повіту (нині Чортківський район Тернопільської області) у родині заможних селян. Навчався у Тернопільській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Адвокатське стажування відбув у канцелярії Станіслава Чикалюка в Тернополі. Адвокат у Тернополі, Львові та в містечку Залізіці (нині Тернопільської області). Редактор часопису «Подільський Голос» (Тернопіль) (1904, 1906–1907). Голова філії товариства «Просвіта» (1904–1914) і осередку товариства «Сокіл» у Тернополі. Член дирекції Краєвого союзу кредитового у Львові. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1911–1918) та галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Державний секретар судівництва в першому уряді ЗУНР (09.11–грудень 1918). Президент Ради Державних Секретарів і державний секретар фінансів, торгівлі та промисловості (січень–червень 1919). Уповноважений Диктатора з внутрішніх справ. У Кам'янці на Поділлі брав участь у перемовинах з урядом УНР. Діяч Закардонної Групи Української Національної Ради у Відні (1919–1923). Один з ініціаторів створення Українського національно-демократичного об'єднання (1925). Співзасновник Союзу українських адвокатів (1929). Помер у Львові, похований на Личаківському цвинтарі.

09.01.1861
06.01.1937

**Степан
ФЕДАК**

голова (міністр) Харчового уряду
(міністерства) ЗУНР

14.07.1872
10.04.1930

**Лев
БАЧИНСЬКИЙ**

віце-президент (віце-спікер) Української
Національної Ради

Народився у м. Перемишль (нині Республіка Польща) у родині вчителя народних шкіл. Навчався у Львівській академічній гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Адвокат у Львові, меценат, громадсько-політичний та харитативний діяч. Член-засновник українських фінансових товариств: «Дністер», «Центробанк», «Карпаті», Ревізійного союзу українських кооператив, Земельного банку гіпотечного. Діяч Української національно-демократичної партії, член її Народного комітету (1916–1919). Арештований російською окупаційною владою до Києва (1915–1917). Депутат Української Національної Ради. Голова Харчового уряду ЗУНР (1918). Залишився в окупованому польськими військами Львові і очолює Горожанський комітет (1918–1922), який опікувався українським населенням міста. На початку 1919 р. був призначений міністром фінансів УНР, однак не зміг виїхати зі Львова й міністерської посади не обійняв. Співзасновник і перший голова Союзу українських адвокатів. Діяч Українського національно-демократичного об'єднання. Член-засновник Українського католицького союзу (1931). Помер у Львові, похований на Личаківському цвинтарі.

Народився у с. Серафимівці Городенківського повіту (нині Городенківський район Івано-Франківської області) у родині вчителя народних шкіл. Навчався у Коломийській гімназії, юридичну освіту здобув у Чернівцькому університеті. Доктор права. Стажувався в адвокатській канцелярії Теофіла Окунєвського в Городенці та Івана Коса в Калуші. У 1910–1930 рр. – адвокат у м. Станиславів (нині м. Івано-Франківськ). Співоорганізатор українських кооперативних та січових товариств на Покутті та Бойківщині. Діяч та очільник (1918–1930) Української радикальної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1907–1918) та галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член президії Загальної Української Ради (1915–1916). Депутат та віце-президент Української Національної Ради (січень–травень 1919). Повітовий комісар ЗУНР у Станиславові (листопад–грудень 1918). Очолював делегацію ЗУНР на урочистому проголошенні Акта злуки у Києві (22 січня 1919), член делегації ЗУНР на Трудовому конгресі України (січень–травень 1919). Заступник державного секретаря внутрішніх справ ЗУНР. Уповноважений для зв'язу з краєм та преси й пропаганди Колегії Уповноважених Диктатора ЗУНР у Відні (1920–1923). Віце-президент Всеукраїнської Національної Ради у Відні (1921). Голова Західно-Українського Товариства Ліги Націй (1922–1923). Співробітник Політичного центру Західної України в Берліні (1925–1929). Член правління Союзу українських адвокатів (1929–1939). Депутат Союму Другої Речі Посполитої (1928–1930). Помер у санаторії м. Грімменштайн (Австрія). Похований у м. Станиславів.

1880
23.03.1944

**Роман
ПЕРФЕЦЬКИЙ**

заступник державного секретаря (міністра)
внутрішніх справ ЗУНР

Народився у м. Коломию у родині вчителя гімназії. Навчався у Коломийській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському та Віденському університетах. Доктор права. Голова українського студентського товариства «Січ» у Відні (1902). Адвокат у Сокалі, Бібрці, Львові, Куликівці та Стрию. Організатор українських громадських інституцій у повітах Галичини. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член Союзу визволення України (1914–1918), проводив просвітницьку діяльність у таборах військовополонених у Німеччині. Член Загально-Української культурної ради (1916–1918). Депутат Української Національної Ради ЗУНР. Заступник державного секретаря внутрішніх справ ЗУНР. Уповноважений для зв'язу з краєм та преси й пропаганди Колегії Уповноважених Диктатора ЗУНР у Відні (1920–1923). Віце-президент Всеукраїнської Національної Ради у Відні (1921). Голова Західно-Українського Товариства Ліги Націй (1922–1923). Співробітник Політичного центру Західної України в Берліні (1925–1929). Член правління Союзу українських адвокатів (1929–1939). Депутат Союму Другої Речі Посполитої (1935–1938). У 1939–1944 рр. працював нотаріусом на Холмщині. Загинув за нез'ясованих обставин у Львові. Похований на Личаківському цвинтарі.

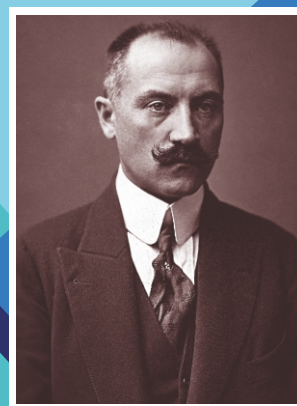

07.12.1858
19.07.1937

**Теофіл
ОКУНЄВСЬКИЙ**

член Виділу (правління) Української
Національної Ради

Народився у с. Яворів Косівського повіту (тепер Івано-Франківська область) у родині священика. Навчався у Коломийській гімназії (1880), юридичну освіту здобув у Віденському університеті. Доктор права. Адвокат у м. Городенка. Співзасновник низки українських громадських та кооперативних інституцій на Покутті. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1897–1900, 1907–1918), галицького Краєвого Союму (1889–1900, 1913–1914). Виступав на засіданні Української Центральної Ради в Києві (1917). Депутат, член Виділу Української Національної Ради (1918–1919). Член адміністративної, законодавчої, закордонних справ та комунікаційної комісії УНРади. Повітовий комісар ЗУНР у Городенці (1918–1919). За дорученням Є. Петрушевича здійснював поїздки дипломатичного характеру до Будапешта, Парижа та Праги (1919–1920). Помер і похований у м. Городенка.

19.10.1876
6.06.1949

**Володимир
ЗАГАЙКЕВИЧ**

депутат Української Національної Ради

Народився у м. Тернопіль у родині вчителя гімназії. Навчався у Тернопільській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Адвокатське стажування відбув у канцелярії Степана Федака у Львові. Адвокат у Перемишлі (1909–1939). Співзасновник низки українських громадських та кооперативних інституцій. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1915–1916). Депутат Української Національної Ради. На її засіданні у Львові (18.10.1918) виступав за негайне об'єднання Наддніпрянської України. Интернований польською владою в концтаборі Домб'є біля Кракова (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1935), віце-спікер (1928–1930) Союму Другої Речі Посполитої. Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Україн